

Bruxelles, den 8.12.2017
COM(2017) 784 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL DET EUROPÆISKE RÅD (ARTIKEL
50)**

**Status over forhandlingerne med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50 i
traktaten om Den Europæiske Union**

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL DET EUROPÆISKE RÅD (ARTIKEL 50)

Status over forhandlingerne med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union

1. Indledning

Formålet med denne meddelelse er at gøre status over forhandlingerne med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union og forelægge Kommissionens vurdering for Det Europæiske Råd (artikel 50) med henblik på dettes møde den 15. december 2017.

Forhandlingerne er blevet ført mellem Kommissionen, udpeget af Rådet som Unionens forhandler, og Det Forenede Kongerige. Stats- og regeringscheferne opfordrede i deres erklæring af 15. december 2016¹ Rådet til at udpege Kommissionen som Unionens forhandler. Kommissionens udpegning af Michel Barnier som chefforhandler blev hilst velkommen af stats- og regeringscheferne. Den 29. april 2017 vedtog Det Europæiske Råd (artikel 50) "Retningslinjer efter Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 i TEU" (herefter "retningslinjerne"), der bekræftede Kommissionens rolle som Unionens forhandler².

Det Europæiske Råd (artikel 50) forventes den 15. december 2017 at drøfte og afgøre, om der er gjort tilstrækkelige fremskridt i første fase af forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges velordnede udtrædelse af Den Europæiske Union, så forhandlingerne kan overgå til anden fase.

Kommissionens vurdering, som anført nedenfor, er baseret på den fælles rapport, der er vedtaget af forhandlerne for Kommissionen og Det Forenede Kongeriges regering. Den fælles rapport blev offentliggjort den 8. december 2017: https://ec.europa.eu/commission/files/joint-report-negotiators-european-union-and-united-kingdom-government-progress-during-phase-1-negotiations-under-article-50-teu-united-kingdoms-orderly-withdrawal-european-union_en

I løbet af forhandlingerne har Kommissionen sikret en inklusiv proces med tæt kontakt og regelmæssige møder med EU-27. Kommissionen har også været i tæt og regelmæssig kontakt med Europa-Parlamentet for at sikre, at dets synspunkter og holdninger tages behørigt i betragtning. Den 4. december 2017 mødtes Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, med Europa-Parlamentets Brexit-styringsgruppe for at gøre status over fremskridtene vedrørende tre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen, herunder det vigtige spørgsmål om borgernes rettigheder.

Forhandlingerne er ført med hidtil uset åbenhed. Hvert af de centrale princippapirer, der fastlægger Kommissionens forhandlingsposition, dagsordenen for hver enkelt forhandlingsrunde samt Kommissionens henstilling om at indlede forhandlinger er blevet offentliggjort.³

Den fælles rapport er ikke en udtrædelsesaftale. Hvis Det Europæiske Råd vurderer, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt i forhandlingerne, skal der udarbejdes en udtrædelsesaftale i

---

¹ <http://www.consilium.europa.eu/media/24173/15-euco-statement.pdf>

² Kommissionens rolle blev bekræftet ved Rådets afgørelse af 22. maj 2017, hvorved Kommissionen udpeges som Unionens forhandler, se <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/XT-21016-2017-INIT/da/pdf>.

³ https://ec.europa.eu/commission/brexit-negotiations/negotiating-documents-article-50-negotiations-united-kingdom_en?field_core_tags_tid_i18n=351

henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union på grundlag af den fælles rapport og resultatet af forhandlingerne om andre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen. Udtrædelsesaftalen vil blive indgået af Rådet på forslag af Kommissionen og efter godkendelse fra Europa-Parlamentet, og den skal godkendes af Det Forenede Kongerige efter landets egne procedurer.

2. Baggrund

Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige Det Europæiske Råd, at landet har til hensigt at udtræde af Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel 50 i TEU. Den 29. april 2017 vedtog Det Europæiske Råd (artikel 50) sine retningslinjer (herefter "retningslinjerne")⁴, og den 22. maj 2017 bemyndigede Rådet (almindelige anliggender) (artikel 50) Kommissionen til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige og vedtog direktiver for forhandlingerne (herefter "forhandlingsdirektiverne")⁵.

I henhold til punkt 4 i retningslinjerne "vil første fase i forhandlingerne sigte mod:

- at skabe størst mulig klarhed og retssikkerhed for borgere, virksomheder, interessenter og internationale partnere om de umiddelbare virkninger af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen
- at træffe beslutning om Det Forenede Kongeriges adskillelse fra Unionen og frigørelse fra alle de rettigheder og forpligtelser, som Det Forenede Kongerige har som følge af de tilsagn, det har indgået som medlemsstat.

Det Europæiske Råd vil overvåge fremskridtene nøje og **beslutte, hvornår der er gjort tilstrækkelige fremskridt til, at forhandlingerne kan overgå til næste fase**"⁶.

I punkt 5 i retningslinjerne anføres det, at "[v]i er rede til at indgå i indledende og forberedende drøftelser med henblik herpå og i forbindelse med forhandlingerne i henhold til artikel 50 i TEU, så snart Det Europæiske Råd beslutter, at **der i første fase er gjort tilstrækkelige fremskridt hen imod en tilfredsstillende aftale om de nærmere bestemmelser for en velordnet udtræden**"⁷.

Forhandlingsdirektiverne præciserer i punkt 3, at hovedformålet med udtrædelsesaftalen er "at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen og Det Europæiske Atomenergifællesskab".

Endvidere fremgår det af punkt 10 i forhandlingsdirektiverne, at "disse forhandlingsdirektiver [prioriterer] nogle spørgsmål, der på nuværende tidspunkt anses for nødvendige for at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen. Andre spørgsmål, som ikke er omfattet af disse forhandlingsdirektiver, såsom tjenesteydelser, bliver en del af efterfølgende forhandlingsdirektiver".

I sine konklusioner af møderne den 20. oktober 2017⁸ erklærede Det Europæiske Råd (artikel 50), "der i lyset af de første fem forhandlingsrunder tager hensyn til den vurdering, som Unionens forhandler har forelagt, og som på ny bekræfter sine retningslinjer af 29. april 2017", at det:

---

⁴ EUCO XT 20004/17, se: <http://www.consilium.europa.eu/media/21763/29-euco-art50-guidelinesen.pdf>.

⁵ XT 21016/17, se: <https://www.consilium.europa.eu/media/21766/directives-for-the-negotiation-xt21016-ad01re02en17.pdf>

⁶ Fremhævelse med fed tilføjet.

⁷ Idem.

⁸ EUCO XT 20014/17, se: <http://www.consilium.europa.eu/media/23512/20-euco-conclusions-art50.pdf>.

• *ser med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort med hensyn til borgernes rettigheder, og opfordrer forhandleren til at bygge på den konvergens, der er opnået, for at give alle berørte borgere og deres familiemedlemmer den nødvendige retssikkerhed og de nødvendige garantier, således at de direkte kan udøve de af deres rettigheder, der er afledt af EU-retten og beskyttet i udtrædelsesaftalen, herunder gennem smidige og enkle administrative procedurer og EU-Domstolens rolle,*

• *anerkender, at der for så vidt angår Irland er gjort visse fremskridt med hensyn til konvergens om principper og mål vedrørende beskyttelse af Langfredagsaftalen og opretholdelse af det fælles rejseområde, og opfordrer Unionens forhandler til at søge yderligere finjustering af disse principper under hensyn til den store udfordring, som Det Forenede Kongeriges udtræden udgør, herunder med hensyn til at undgå en lukket grænse, og forventer derfor, at Det Forenede Kongerige forelægger og giver tilsagn om fleksible og kreative løsninger, som er påkrævet i kraft af Irlands unikke situation,*

• *noterer sig, at selv om Det Forenede Kongerige har erklæret, at det vil opfylde de finansielle forpligtelser, som det har påtaget sig under sit medlemskab, er dette endnu ikke blevet omsat til et fast og konkret tilsagn fra Det Forenede Kongerige om at indfri alle disse forpligtelser" (punkt 1).*

Det Europæiske Råd (artikel 50) erklærede endvidere: På sit næste møde i december vil Det Europæiske Råd igen vurdere status for fremskridt i forhandlingerne for at fastslå, om der er gjort tilstrækkelige fremskridt med hvert af de tre ovenstående spørgsmål. I så fald vil det vedtage supplerende retningslinjer vedrørende rammen for de fremtidige forbindelser og eventuelle overgangsordninger, som er i Unionens interesse og lever op til betingelserne og de centrale principper i retningslinjerne af 29. april 2017. Det Europæiske Råd opfordrer på denne baggrund Rådet (artikel 50) til sammen med Unionens forhandler at indlede interne forberedende drøftelser" (punkt 3).

3. Forhandlingernes første fase

Forhandlingsdirektiverne har dannet grundlag for en klar struktur og en fælles EU-tilgang til forhandlingerne. Under hele forhandlingsforløbet har Unionen stået sammen og handlet som en enhed.

Kommissionens chefforhandler, Michel Barnier, har fra begyndelsen gjort det klart, at Kommissionen er parat til at forhandle på et hvilket som helst tidspunkt. I praksis har der været seks forhandlingsrunder med Det Forenede Kongerige:

- den første runde den 19. juni 2017
- den anden runde fra den 17. til den 20. juli 2017
- den tredje fra den 28. til den 31. august 2017
- den fjerde fra den 25. til den 28. september 2017
- den femte fra den 9. til den 12. oktober 2017 og
- den sjette runde den 9. og 10. november 2017.

Derudover har Kommissionens og Det Forenede Kongeriges forhandlere haft løbende direkte kontakt.

Der er sket fremskridt på en række punkter vedrørende en velordnet udtrædelse, men – i overensstemmelse med retningslinjerne og forhandlingsdirektiverne – er der i den første fase

af forhandlingerne givet prioritet til tre spørgsmål, der er udpeget som særligt vigtige for at sikre en velordnet udtrædelse:

- a) borgernes rettigheder
- b) dialogen om Irland/Nordirland og
- c) den finansielle opgørelse.

Forhandlingerne har også omfattet andre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen, hvor forhandlerne kun har gjort begrænsede fremskridt:

- Euratomrelaterede (nuklearspecifikke) spørgsmål
- kontinuitet i adgangen til varer, der er bragt i omsætning under EU-retten før udtrædelsen
- retligt samarbejde i civil- og handelssager
- politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager
- igangværende juridiske procedurer i Unionen
- igangværende administrative procedurer i Unionen og
- spørgsmål vedrørende EU-institutionernes, -agenturenes og -organernes funktionsmåde.

Der er også ført drøftelser om aspekter af den generelle forvaltning af udtrædelsesaftalen, der ikke vedrører borgernes rettigheder.

Følgende spørgsmål, som EU fremlagde væsentlige princippapirer om den 21. september 2017, er endnu ikke blev drøftet:

- intellektuelle ejendomsrettigheder (herunder geografiske betegnelser)
- igangværende offentlige udbudsprocedurer
- toldrelaterede spørgsmål af betydning for en velordnet udtrædelse af Unionen og
- anvendelse af data og beskyttelse af oplysninger, der er indhentet eller behandlet inden udtrædelsesdatoen.

I de følgende afsnit gennemgås i detaljer hvert af de spørgsmål, der er blevet drøftet under forhandlingerne, på grundlag af ovennævnte fælles rapport. Henvisninger til Det Forenede Kongeriges forhandlers holdning er også baseret på den fælles rapport.

4. Kommissionens og Det Forenede Kongeriges forhandlers holdninger

a) Borgernes rettigheder

Følgende fremgår af retningslinjerne: "Den ret, som enhver EU-borger og dennes familiemedlemmer har til at bosætte sig, tage arbejde eller studere i enhver EU-medlemsstat, er et grundlæggende aspekt af Den Europæiske Union. Sammen med andre rettigheder i henhold til EU-retten har den formet millioner af menneskers tilværelse og valg. Enighed om gensidige garantier med henblik på at beskytte status og rettigheder som følge af EU-retten på udtrædelsesdatoen for EU-borgere og borgere fra Det Forenede Kongerige og deres familier, som er berørt af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, vil være den første prioritet under forhandlingerne. Disse garantier skal være effektive, kunne håndhæves, må ikke være diskriminerende og skal være omfattende, herunder retten til at opnå tidsbegrænset ophold efter en uafbrudt periode på fem år med lovligt ophold. Borgerne bør

kunne udøve deres rettigheder gennem smidige og enkle administrative procedurer" (punkt 8).

Indholdet af borgernes rettigheder

Kommissionen redegjorde for sin holdning i et dokument om væsentlige principper vedrørende borgernes rettigheder ("Essential principles on citizens' rights"), der blev offentliggjort den 12. juni 2017. Den 26. juni 2017 offentliggjorde Det Forenede Kongerige dokumentet "*The United Kingdom's exit from the European Union - Safeguarding the Position of EU Citizens Living in the UK and UK Nationals Living in the EU*" (Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Den Europæiske Unionen - beskyttelse af EU-borgere bosat i Det Forenede Kongerige og af britiske statsborgere bosat i Unionen).

Principperne bag Unionens holdning er, at udtrædelsesaftalen bør beskytte rettighederne for de unionsborgere, statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, som på udtrædelsesdatoen har nydt godt af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, såvel som rettigheder, der er under erhvervelse, og rettigheder, som først vil blive nydt på et senere tidspunkt.

Forhandlerne er nået til en rimelig og retfærdig fælles forståelse, baseret på EU-retlige begreber som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol, om beskyttelse af borgere, der har opbygget deres tilværelse på grundlag af rettigheder, som følger af Det Forenede Kongeriges medlemskab af Den Europæiske Union.

De centrale principper i den fælles forståelse mellem forhandlerne, som bygger fuldt ud på de forhandlingsdirektiver, Rådet har udstukket, og afspejler de prioriteter, der er fastsat af Europa-Parlamentet i dets beslutninger af 5. april og 3. oktober 2017, gør det muligt for både unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige samt deres respektive familiemedlemmer i resten af deres liv at fortsætte med at udøve deres rettigheder i medfør af EU-retten på hinandens område, hvis disse rettigheder er baseret på valg, der er foretaget før den dato, der i den fælles rapport er benævnt den "fastsatte dato" ("specified date").

Denne "fastsatte dato" bør være datoen for Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Unionen, uden at det dog berører drøftelserne i forhandlingernes anden fase om en eventuel overgangsperiode og om de nødvendige tilpasninger, der følger heraf, for så vidt angår den "fastsatte dato". Hvis en eventuel overgangsperiode medfører, at EU-retten om grundlæggende frihedsrettigheder fortsat finder anvendelse, er det efter Kommissionens opfattelse klart, at borgerne skal kunne udøve deres ret til fri bevægelighed fuldt ud som før Det Forenede Kongeriges udtrædelse, og at bestemmelserne i udtrædelsesaftalen om indholdet af borgernes rettigheder og om forvaltningen af disse rettigheder først kan gøres gældende efter udløbet af en sådan overgangsperiode. Med andre ord bør den "fastsatte dato" i så fald efter Kommissionens opfattelse ikke være datoen for Det Forenede Kongeriges udtrædelse, men datoen efter udløbet af overgangsperioden.

Den fælles forståelse, der afspejles i den fælles rapport, betyder, at både unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige samt deres respektive familiemedlemmer kan **fortsætte med at bo, arbejde eller studere**, som de gør i dag, på de samme betingelser som i henhold til EU-retten, og nyde godt af den fulde anvendelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. De eneste restriktioner, der finder anvendelse, er dem, der hidrører fra EU-retten.

Personer, som endnu ikke har erhvervet permanent opholdsret – hvis de ikke har boet i værtsmedlemsstaten i mindst fem år – vil være fuldt beskyttet af udtrædelsesaftalen, og vil kunne erhverve permanent opholdsret også efter Det Forenede Kongeriges udtrædelse.

Det er også blevet aftalt, at udtrædelsesaftalen skal beskytte de **nuværende rettigheder, der tilkommer ægtefæller, registrerede partnere, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og partnere i et varigt forhold**, som endnu ikke bor i den samme medlemsstat som unionsborgeren eller statsborgeren i Det Forenede Kongerige, til at slutte sig til disse i fremtiden.

Efter Kommissionens opfattelse skal den ret til familiesammenføring, der henvises til i det foregående afsnit, også dække **fremtidige partnere eller ægtefæller** til unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige, der endnu ikke er partnere eller ægtefæller på den "fastsatte dato" som defineret ovenfor. Dette vigtige spørgsmål bør behandles i anden fase af forhandlingerne og vil uundgåeligt hænge sammen med ambitionsniveauet for det fremtidige partnerskab mellem EU og Det Forenede Kongerige.

Ifølge den fælles forståelse skal udtrædelsesaftalen **beskytte alle børn**, uanset hvor de er født før eller efter Det Forenede Kongeriges udtrædelse, og uanset om de er født i eller uden for den stat, hvor den ansvarlige unionsborger eller statsborger i Det Forenede Kongerige er bosat. Den eneste undtagelse vedrører børn, der er født efter Det Forenede Kongeriges udtrædelse, og over hvilke den forælder, der ikke er omfattet af udtrædelsesaftalen, har den fulde forældremyndighed i henhold til gældende familieret.

Gældende procedurer

Ud over de vigtige materielle borgerrettigheder som beskrevet ovenfor lægger både Europa-Parlamentet og Kommissionen særlig vægt på, at der skal være smidige og **enkle administrative procedurer**, hvorigennem borgerne kan udøve deres rettigheder. Dette aspekt af forhandlingerne blev drøftet indgående mellem Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, og Europa-Parlamentets Brexit-styringsgruppe den 4. december 2017⁹. Ifølge den fælles rapport kan der ikke kræves mere, end hvad der er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt for at afgøre, om kriterierne for lovligt ophold er opfyldt, og enhver unødvendig administrativ byrde skal undgås. Dette er så meget desto vigtigere, eftersom den "særlige status", som Det Forenede Kongerige vil etablere, bliver den eneste procedure, hvorefter EU-borgere kan udøve de rettigheder, der fastsættes i udtrædelsesaftalen. Forhandlerne er enige om, at procedurerne skal være gennemsigtige, smidige og strømlinede. Omkostningerne må ikke overstige det, værtslandets egne statsborgere skal betale for udstedelse af lignende dokumenter. Personer, der allerede har en permanent opholdstilladelse, skal uden omkostninger i stedet kunne få "særlig status".

De administrative procedurer for ansøgning om "særlig status" i henhold til udtrædelsesaftalen skal fremgå klart af aftalen: Aftalen skal indeholde bestemmelser, der afspejler de nuværende krav i EU-retten, vedrørende den dokumentation, borgerne skal forelægge for at opnå "særlig status", og det skal præciseres, at værtslandet ikke kan kræve mere, end hvad der er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt for at afgøre, om kriterierne for lovligt ophold er opfyldt. Der skal være en forholdsmæssig tilgang til, hvordan fejl, uforsætlige undladelser eller manglende overholdelse af fristen for at indgive ansøgningen

---

⁹ Det blev også nævnt i et brev fra Guy Verhofstadt, formand for Brexit-styringsgruppen, til Michel Barnier den 29. november 2017, se <http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20171129IPR89108/brexit-progress-but-not-enough>.

gribes an. Det overordnede mål er at sikre, at processen er så klar, enkel og ubureaukratisk som muligt for de berørte borgere. Kommissionen vil lægge særlig vægt på dette aspekt under udarbejdelsen af udtrædelsesaftalen og vil tilstræbe at tage hensyn til Europa-Parlamentets bekymringer.

I denne forbindelse er det særligt vigtigt at sikre, at borgerne ikke mister deres rettigheder i henhold til aftalen, før der foreligger en endelig afgørelse fra de kompetente myndigheder eller en endelig dom om en ansøgning om "særlig status". Dette er forhandlerne enige om. Udtrædelsesaftalen skal sikre, at der gælder samme garanti mod enhver begrænsning af rettigheder, som den EU-retten giver.

Borgerne skal bevare deres **ret til sundhedspleje, pensioner og andre socialsikringsydelse**r, og hvis de er berettiget til kontantydelse i ét land, kan de generelt modtage den, også selv om de beslutter sig for at bo i et andet land. Når en borger gør krav på en ydelse, også efter Det Forenede Kongeriges udtrædelse, skal tidligere perioder, hvor vedkommende har været forsikret eller haft arbejde eller bopæl i Unionen eller i Det Forenede Kongerige, tages i betragtning.

Forvaltning af udtrædelsesaftalen for så vidt angår borgernes rettigheder

Kommissionen offentliggjorde den 13. juli 2017 sit holdningsdokument om forvaltning ("Position paper on Governance"). Det Forenede Kongerige har ikke offentliggjort et holdningsdokument om dette emne. Principperne bag Unionens holdning vedrørende forvaltning af udtrædelsesaftalen for så vidt angår borgernes rettigheder er, at de borgerrettigheder, der fastsættes i udtrædelsesaftalen, bør indrømmes som direkte eksigible rettigheder i både Det Forenede Kongerige og Unionen, og at Den Europæiske Unions Domstols kompetence bør opretholdes med henblik på en konsekvent fortolkning og anvendelse af de borgerrettigheder, der fastsættes i aftalen. I den henseende er forhandlerne nået til den fælles forståelse, at udtrædelsesaftalen skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at borgerne direkte kan påberåbe sig de rettigheder, der er nedfældet deri, og at regler, der er uforenelige hermed, ikke vil finde anvendelse.

Det Forenede Kongeriges forhandler har givet tilsagn om, at Det Forenede Kongerige vil vedtage primær lovgivning for fuldt ud at integrere udtrædelsesaftalens bestemmelser om borgernes rettigheder i national ret. Når denne primære lovgivning er vedtaget, vil bestemmelserne om borgernes rettigheder – medmindre det britiske parlament senere udtrykkeligt ophæver dem – have forrang frem for andre bestemmelser, der er uforenelige hermed.

Det er vigtigt at sikre en konsekvent fortolkning af de borgerrettigheder, der er nedfældet i udtrædelsesaftalen, såvel i Unionen som i Det Forenede Kongerige. Med henblik herpå er forhandlerne, i anerkendelse af Domstolens rolle som den endelige dommer over fortolkningen af EU-retten, nået til den fælles forståelse, at:

- Det Forenede Kongeriges domstole skal tage behørigt hensyn til relevante afgørelser truffet af den Europæiske Unions Domstol efter udtrædelsesdatoen
- Det Forenede Kongeriges domstole bør, hvis de finder det nødvendigt efter at have taget behørigt hensyn til eventuel relevant retspraksis, kunne forelægge spørgsmål om fortolkningen af disse rettigheder for Den Europæiske Unions Domstol. Denne mulighed bør være til rådighed for Det Forenede Kongeriges domstole for sager, der

anlægges inden for otte år fra datoen for anvendelsen af bestemmelserne om borgernes rettigheder

- der bør være mulighed for udveksling af retspraksis mellem domstolene og for regelmæssig retlig dialog samt for, at Det Forenede Kongeriges regering og Kommissionen kan gribe ind i relevante sager ved henholdsvis Den Europæiske Unions Domstol og Det Forenede Kongeriges domstole og
- gennemførelsen og anvendelsen af borgernes rettigheder i Unionen bør overvåges af Kommissionen, der handler i overensstemmelse med Unionens traktater. I Det Forenede Kongerige vil denne rolle blive varetaget af en uafhængig national myndighed. For at sikre gensidighed og afspejle Kommissionens rolle bør den uafhængige nationale myndighed efter Kommissionens opfattelse have beføjelse til ikke blot at modtage klager fra EU-borgere, der har bopæl i Det Forenede Kongerige og mener, at deres rettigheder i henhold til udtrædelsesaftalen er blevet krænkede, men også at indlede passende sagsanlæg ved domstolene i Det Forenede Kongerige på disse borgeres vegne. Dette spørgsmål vil blive afspejlet i udtrædelsesaftalen, og Kommissionen vil være særlig opmærksom på det i anden fase af forhandlingerne, hvor de nærmere bestemmelser om myndighedens rolle vil blive drøftet.

Det er aftalt, at den beskrevne fremgangsmåde ikke foregriber de fremtidige drøftelser om den generelle forvaltning af udtrædelsesaftalen eller eventuelle overgangsordninger.

b) Dialogen om Irland/Nordirland

Følgende fremgår af retningslinjerne: "Unionen har konsekvent støttet målet om fred og forsoning i alle dele af Langfredagsaftalen, og det er også fremover af altafgørende betydning at vedblive med at støtte og beskytte fredsprocessens resultater, fordele og forpligtelser. I lyset af de unikke omstændigheder på øen Irland er det nødvendigt at finde fleksible og opfindsomme løsninger, herunder for at undgå en lukket grænse, og samtidig respektere EU-rettens integritet. I den forbindelse bør Unionen også anerkende de eksisterende bilaterale aftaler og ordninger mellem Det Forenede Kongerige og Irland, som er forenelige med EU-retten" (punkt 11).

Det Forenede Kongerige offentliggjorde den 16. august 2017 sit holdningsdokument om "Nordirland og Irland". Den 21. september 2017 offentliggjorde Kommissionen sine "Vejledende principper vedrørende dialogen om Irland/Nordirland".

De spørgsmål, der udelukkende handler om Irland, fremgår af retningslinjerne og forhandlingsdirektiverne, og omfatter:

- beskyttelse af alle de fremskridt, der er gjort i fredsprocessen, og af alle dele af Langfredagsaftalen
- bevarelse af de eksisterende bilaterale aftaler og ordninger mellem Det Forenede Kongerige og Irland, herunder det fælles rejseområde, og
- særlige problemer, der stammer fra Irlands unikke geografiske placering, herunder målet om at undgå en hård grænse mellem Irland og Nordirland, idet det indre markeds integritet bevares.

Forhandlerne nåede på et tidligt tidspunkt til enighed i dialogen om Irland/Nordirland for så vidt angår de overordnede målsætninger, der afspejler målsætningerne i retningslinjerne og forhandlingsdirektiverne. Forhandlerne blev ligeledes enige om, at forpligtelserne og principperne for så vidt angår Irland/Nordirland ikke skal forudbestemme resultaterne af de

brede drøftelser om det fremtidige forhold mellem EU og Det Forenede Kongerige, og at de skal opretholdes under alle omstændigheder.

Inden for denne fælles forståelse forpligtede Det Forenede Kongeriges forhandler sig til, at Det Forenede Kongerige vil beskytte Langfredagsaftalen og undgå en hård grænse med fysisk infrastruktur og dertil hørende grænsekontrol. Det Forenede Kongerige forpligtede sig også udtrykkeligt til at respektere Irlands fortsatte EU-medlemskab og alle de deraf følgende rettigheder og forpligtelser.

Det Forenede Kongeriges forhandler gav desuden det nødvendige tilsagn, at Det Forenede Kongerige i fremtiden vil bibeholde det fælles rejseområde – en bilateral aftale mellem Det Forenede Kongerige og Irland, der går tilbage til tiden før EU-medlemsskabet – i fuld respekt for Irlands forpligtelser som EU-medlemsstat og navnlig uden at det påvirker EU-borgernes ret til fri bevægelighed til og fra Irland.

Forhandlerne mindede om de roller, opgaver og garantier, der er fastsat i Langfredagsaftalen, for så vidt angår den nordiske lokalregering, det nordiske parlament og Nord-Syd-ministerrådet (herunder de tværgående bestemmelser).

Forhandlerne foretog en omfattende kortlægning af Nord-Syd-samarbejdet som en central del af Langfredagsaftalen. Kortlægningen viste, at dette samarbejde i vidt omfang beror på den fælles retlige og politiske EU-ramme. Den viste også, at lovgivningsmæssige forskelle mellem Nordirland og Irland er den største enkeltstående risiko for det fortsatte samarbejde og den fremtidige udvikling.

Det Forenede Kongerige holder fast ved at beskytte og støtte et forsat Nord-Syd-samarbejde på en lang række områder, også efter udtrædelsen, men det fremgår af den fælles forståelse, at Det Forenede Kongerige sigter mod at opnå denne beskyttelse og undgå en hård grænse som led i det overordnede forhold mellem EU og Det Forenede Kongerige. Denne intention virker svært forenelig med Det Forenede Kongeriges meddelte afgørelse om at forlade det indre marked og toldunionen.

Skulle disse målsætninger ikke blive opfyldt i det fremtidige samarbejde, har Det Forenede Kongerige forpligtet sig til at foreslå en konkret løsning på, hvordan der tages højde for øen Irlands unikke omstændigheder. EU vil skulle sikre, at enhver sådan løsning ikke påvirker Irlands plads på det indre marked og dermed det indre markeds integritet.

Hvis der ikke nås frem til fælles løsninger, er Det Forenede Kongerige forpligtet til fortsat at sørge for fuld tilpasning til de regler vedrørende det indre marked og toldunionen, som både nu og i fremtiden støtter Nord-Syd-samarbejdet, øens samlede økonomi og overholdelsen af Langfredagsaftalen. Der vil i den forbindelse blive fastsat gennemførelses- og tilsynsmekanismer for de særlige ordninger, der skal sikre det indre markeds integritet.

Den fælles rapport indeholder også en række ensidige forpligtelser fra Det Forenede Kongeriges side.

Hvad angår de andre elementer af Langfredagsaftalen, som er fremhævet i EU's vejledende principper vedrørende dialogen om Irland/Nordirland, er forhandlerne enige om at undersøge mulige løsninger, der skal sikre, at irske borgere bosat i Nordirland fortsat kan nyde godt af deres unionsborgerskab. Hvad angår grundlæggende rettigheder og garantier under Langfredagsaftalen har Det Forenede Kongerige forpligtet sig til at sikre, at udtrædelsen af EU ikke medfører en forringelse af rettighederne.

Disse forpligtelser skal omsættes til brugbare, praktiske løsninger i anden fase af forhandlingerne. Det er på den baggrund vigtigt, at der er konsensus mellem forhandlerne om fortsat at arbejde på spørgsmålet om Irland/Nordirland i en separat del af forhandlingernes anden fase. Kommissionen finder, at emnet er af yderste vigtighed.

Grænseoverskridende programmer, der gavner Nord-Syd-samarbejdet, er af stor betydning. Kommissionen er følgelig af den opfattelse, at PEACE- og INTERREG-programmerne, som Det Forenede Kongerige er partner i, bør fortsætte ud over den nuværende programmeringsperiode. Kommissionen har derfor i sit forslag til den næste flerårige finansielle ramme, der efter planen skal fremlægges i maj 2018, til hensigt at foreslå en fortsættelse af disse programmer baseret på de eksisterende forvaltningsstrukturer.

c) Den finansielle opgørelse

Følgende fremgår af retningslinjerne: "En enkelt finansiell opgørelse – herunder spørgsmål som følge af FFR og vedrørende Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og Den Europæiske Centralbank (ECB) – bør sikre, at både Unionen og Det Forenede Kongerige respekterer de forpligtelser, der følger af hele den periode, hvor Det Forenede Kongerige har været medlem af Unionen. Opgørelsen bør dække alle forpligtelser og ethvert ansvar, herunder eventualforpligtelser" (punkt 10).

Kommissionen offentliggjorde den 12. juni 2017 sine "Væsentlige principper om den finansielle opgørelse". Det Forenede Kongerige har ikke offentliggjort et holdningsdokument om den finansielle opgørelse.

Det Forenede Kongerige har indvilliget i at finansiere sin del af de forpligtelser, som er indgået i forbindelse med EU-medlemskabet, for så vidt angår EU-budgettet (og navnlig den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020), Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Centralbank, faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, EU's trustfonde, rådsorganer og Den Europæiske Udviklingsfond.

Kommissionens og Det Forenede Kongeriges forhandlere er følgelig blevet enige om en rimelig metode til beregning af de forpligtelser, som Det Forenede Kongerige skal indfri i forbindelse med sin udtrædelse.

De principper, der ligger til grund for den aftalte metode, er, at:

- ingen medlemsstat skal betale mere eller modtage mindre grundet Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Unionen
- Det Forenede Kongerige skal betale sin del af de forpligtelser, der er indgået i løbet af medlemskabet, og
- Det Forenede Kongerige skal ikke betale mere eller tidligere, end hvis det var forblevet en medlemsstat. Dette indebærer navnlig, at Det Forenede Kongerige skal betale på grundlag af budgettets faktiske resultater, dvs. tilpasset til gennemførelsen.

Hvad angår Unionens budgetdel af denne finansielle opgørelse vil Det Forenede Kongerige bidrage til og deltage i gennemførelsen af EU's årlige budgetter for 2019 og 2020, som om det var forblevet en del af Unionen. Det vil ligeledes bidrage med sin del af finansieringen af de uindfrie budgetforpligtelser pr. 31. december 2020 (dvs. reste à liquider) såvel som sin del af finansieringen af de af EU's forpligtelser, der er opstået før den 31. december 2020,

undtagen forpligtelser med tilhørende aktiver. Derudover vil Det Forenede Kongerige fortsat være ansvarlig for sin andel af EU's eventualforpligtelser som fastsat på udtrædelsesdatoen¹⁰.

Gennemførelsen af den aftalte metode og tidsplanen for betalingerne vil være baseret på følgende principper:

- Det Forenede Kongerige skal ikke finansiere forpligtelser, som ikke kræver finansiering fra medlemsstaterne, og vil modtage sin andel af de eventuelle finansielle fordele, der skulle være tilfaldet det, hvis det var forblevet en medlemsstat.
- Det Forenede Kongeriges betalinger i forbindelse med deltagelse i EU's årlige budgetter for 2019 og 2020 vil være baseret på en andel for Det Forenede Kongerige, der beregnes som om det var forblevet en medlemsstat. Efter 2020 vil Det Forenede Kongeriges andel af EU-budgettet være en procentdel beregnet som gennemsnittet af Det Forenede Kongeriges bidrag til budgettet i perioden 2014-2020.
- Det Forenede Kongeriges betalinger i medfør af den finansielle opgørelse forfalder, som om Det Forenede Kongerige var forblevet en medlemsstat.
- Den finansielle opgørelse vil blive foretaget i euro, og betalingerne vil ske i euro. og
- Forhandlingernes anden fase vil fokusere på de praktiske retningslinjer for gennemførelsen af den aftalte metode og tidsplanen for betalingerne.

Efter udtrædelse af Unionen vil Det Forenede Kongerige fortsat deltage i de af Unionens programmer, der er finansieret under den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, indtil disse afsluttes, med undtagelse af de programmer, som Det Forenede Kongerige ikke tidligere har deltaget i, og de programmer, som kan give anledning til eventualforpligtelser, som ikke kan pålægges Det Forenede Kongerige efter dets udtrædelse. Deltagelse i Unionens programmer kræver, at Det Forenede Kongerige og dets modtagere overholder alle relevante EU-retlige bestemmelser.

Hvad angår Den Europæiske Investeringsbank er forhandlerne nået til enighed om principper, der sikrer Den Europæiske Investeringsbanks fortsatte drift. Det Forenede Kongerige vil stille en garanti svarende til den kapital, der kan kræves indbetalt på dagen for udtrædelsen med henblik på at sikre de samlede aktiviteter på dette tidspunkt. Denne garanti vil blive fastholdt for en vis periode og efterfølgende reduceret i takt med amortiseringen af denne beholdning. Det Forenede Kongerige vil fra udgangen af 2019 få refunderet den indbetalte kapital i rater, men skal stille en yderligere garanti, som erstatter den refunderede indbetalte kapital. Udover disse tilbagebetalinger foretager Den Europæiske Investeringsbank ikke andre betalinger, refusioner eller godtgørelser i forbindelse med Det Forenede Kongeriges tilbagetrækning fra Den Europæiske Investeringsbank eller i forbindelse med en garantistillelse fra Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige vil også bevare Den Europæiske Investeringsbanks privilegier og immuniteter under protokol 5 og 7, der er knyttet som bilag til traktaterne, i løbet af amortiseringen af Den Europæiske Investeringsbanks samlede aktiviteter på udtrædelsesdatoen.

Hvad angår Den Europæiske Centralbank er forhandlerne nået til enighed om, at Det Forenede Kongeriges indbetalte kapital i Den Europæiske Centralbank vil blive tilbagebetalt til Bank of England efter udtrædelsesdatoen.

Det Forenede Kongerige vil i henhold til eksisterende aftaler opfylde de forpligtelser, der blev indgået før udtrædelsen, med hensyn til deltagelse i faciliteten for flygtninge i Tyrkiet og EU's

---

¹⁰ For eventualforpligtelser knyttet til retssager som resultat af deltagelse i budgettet, programmer og politikker vil skæringsdatoen være den 31. december 2020.

Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika.

Endelig vil Det Forenede Kongerige indfri de samlede forpligtelser, der blev indgået før udtrædelsen, i forbindelse med Den Europæiske Udviklingsfond i henhold til eksisterende aftaler, herunder betalinger i forbindelse med dets andel af de udestående forpligtelser, der er indgået under de forudgående europæiske udviklingsfonde.

Kommissionen ser positivt på tilbuddet fra Det Forenede Kongeriges regering om at indgå i drøftelser med de EU-agenturer, der er beliggende i London, om hvordan Det Forenede Kongerige kan facilitere deres flytning, navnlig med henblik på at nedbringe udtrædelsesomkostningerne.

Andre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen

Følgende fremgår af retningslinjerne: "Hertil kommer, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil få indflydelse på EU-virksomheder, der handler med og driver virksomhed i Det Forenede Kongerige, og virksomheder fra Det Forenede Kongerige, der handler med og driver virksomhed i Unionen. [...] Forhandlingerne bør tage sigte på at forhindre et juridisk tomrum, når traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, og på i videst muligt omfang at adressere usikkerhedsmomenter" (punkt 9). "Udtrædelsesaftalen vil også skulle adressere potentielle spørgsmål, der kan opstå som følge af udtrædelsen på andre samarbejdsområder, herunder retligt samarbejde, retshåndhævelse og sikkerhed" (punkt 14). Følgende fremgår ligeledes af retningslinjerne: "Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre ligebehandling bør der findes ordninger for alle retslige procedurer, der verserer for Den Europæiske Unions Domstol på udtrædelsesdatoen, og som involverer Det Forenede Kongerige eller fysiske eller juridiske personer i Det Forenede Kongerige. Den Europæiske Unions Domstol bør bevare kompetencen til at træffe afgørelse i disse procedurer. Der bør ligeledes findes ordninger for de administrative procedurer, der verserer for Europa-Kommissionens og Unionens agenturer på udtrædelsesdatoen, og som involverer Det Forenede Kongerige eller fysiske eller juridiske personer i Det Forenede Kongerige. Der bør desuden fastsættes ordninger, der sikrer, at der efter udtrædelsen kan indbringes administrative eller retslige procedurer vedrørende faktiske omstændigheder, der ligger forud for udtrædelsesdatoen" (punkt 16).

Unionen har fremsendt ti centrale princippapirer til Det Forenede Kongerige, hvori den fastsætter sin forhandlingsposition for andre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen, især med hensyn til Euratom-relaterede spørgsmål (nukleart materiale og sikkerhedsudstyr), igangværende juridiske og administrative procedurer i Unionen, spørgsmål vedrørende EU-institutionernes, -agenturernes og -organernes drift, varer bragt i omsætning under EU-retten før udtrædelsesdatoen, igangværende politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, igangværende retligt samarbejde i civil- og handelssager, intellektuelle ejendomsrettigheder (herunder geografiske betegnelser), igangværende udbudsprocedurer samt toldrelaterede spørgsmål af betydning for en velordnet udtrædelse af Unionen.

Der er opnået enighed om en række af spørgsmålene, men der er stadig områder, hvor der er brug for yderligere drøftelser.

Hvad angår **Euratom-relaterede (nuklearespecifikke) spørgsmål** er Kommissionens og Det Forenede Kongeriges forhandlere blevet enige om principperne for håndtering af de vigtigste

spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen, når det drejer sig om Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Euratom. Dette omfatter:

- en aftale om, at Det Forenede Kongerige skal være ansvarlig for international nuklear sikkerhedskontrol i Det Forenede Kongerige, og at det skal forpligte sig til en fremtidig ordning med samme dækning og effektivitet som de eksisterende Euratom-ordninger
- aftalte principper om ejerskabet af specielt fissilt materiale (undtagen materiale, der opbevares i Det Forenede Kongerige af enheder i EU-27), og
- aftalte principper om ansvaret for brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Med hensyn til specielt fissilt materiale, som opbevares i Det Forenede Kongerige af enheder i EU-27, har Det Forenede Kongerige endnu ikke accepteret, at Euratoms rettigheder fortsat skal gælde (f.eks. retten til at godkende fremtidigt salg eller overførsel af disse materialer). Begge parter er enige om, at det endelige ansvar for brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald tilfalder den stat, hvor det er produceret, hvilket er i overensstemmelse med internationale konventioner og lovgivningen om Det Europæiske Atomenergifællesskab. Der er udsigt til en aftale, men den skal færdiggøres med henblik på overførsel af det udstyr, som Euratom p.t. anvender, til Det Forenede Kongerige, så det kan udføre kontrol. Endelig er der stadig uenighed med hensyn til gyldigheden af godkendelserne af eksport fra Unionen til Det Forenede Kongerige efter udtrædelsen.

Når det drejer sig om at **sikre kontinuitet i adgangen til varer bragt i omsætning under EU-retten før udtrædelsen**, er forhandlerne blevet enige om, at:

- de varer, der er bragt i omsætning under EU-retten før udtrædelsen, kan cirkulere frit på markederne i Det Forenede Kongerige og i Unionen
- der ikke bør være brug for produktændringer eller ommærkning
- varer kan tages i brug, hvis det er fastsat i EU-retten, og
- de pågældende varer skal være genstand for løbende tilsyn.

Der skal stadigvæk gøres et betydeligt stykke arbejde for at nå til enighed om nøglebegrebet "bringe i omsætning". Der er mere grundlæggende uenighed om EU's hensigt om at anvende EU's importregler på alle produkter af animalsk oprindelse fra udtrædelsesdatoen, uanset hvornår de er bragt i omsætning, og om kompetencen til at udøve overensstemmelsesaktiviteter i henhold til EU-retten efter udtrædelsen. For så vidt angår sidstnævnte insisterer Kommissionens forhandler på, at enhver form for overensstemmelsesaktivitet efter udtrædelsen skal foretages af kompetente myndigheder eller organer i henhold til gældende EU-lovgivning, mens Det Forenede Kongeriges forhandler ønsker, at Det Forenede Kongerige skal bevare midlertidig (men potentielt tidsubegrænset) kompetence for sådanne aktiviteter.

Med hensyn til **samarbejdet i civil- og handelssager** er forhandlerne generelt enige om, at:

- Unionens lovvalgsregler fortsat bør finde anvendelse på kontrakter, der er indgået før udtrædelsesdatoen, og på ikke-kontraktlige forpligtelser i tilfælde, hvor en skadevoldende handling har fundet sted før udtrædelsen
- EU's kompetenceregler fortsat bør finde anvendelse på retssager, der er indledt før udtrædelsen

- EU-retten for så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fortsat bør finde anvendelse med hensyn til retsafgørelser, der er afsagt før udtrædelsen, og
- relevant igangværende retsligt samarbejde skal afsluttes.

Det skal stadig aftales, hvorvidt EU-retten fortsat skal gælde anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er afsagt efter udtrædelsen, eller kun i sager, som verserede på udtrædelsesdatoen. Endelig er der uenighed om, hvorvidt en værnetingsklausul indgået før udtrædelsen bør indebære anvendelse af EU's lovgivning om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i retssager efter udtrædelsen.

Hvad angår **politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager** er der bred enighed om, at:

- alle strukturerede og formaliserede samarbejdsprocedurer, som anvendes på udtrædelsesdatoen, og som har et vist omfang (der skal præciseres), bør fuldføres under EU-retten.

Der skal stadig arbejdes på listen over de berørte instrumenter og på at nå til enighed om et "slutpunkt" for fuldførelsen af de pågældende procedurer. Der er også brug for yderligere drøftelser for at nå en klar aftale om, at EU-instrumenter, der sikrer processuelle rettigheder, fortsat finder anvendelse gennem sådanne procedurer efter udtrædelsen.

Hvad angår **igangværende juridiske procedurer i Unionen** er forhandlerne blevet enige om, at:

- Den Europæiske Unions Domstol bør bevare kompetencen for Det Forenede Kongeriges juridiske procedurer i sager, hvor Det Forenede Kongerige er sagsøger eller sagsøgt, og i præjudicielle forelæggelser med oprindelse i Det Forenede Kongerige, som er registreret ved Den Europæiske Unions Domstol på udtrædelsesdatoen, og
- disse procedurer skal fortsætte til en endelig dom.

Forhandlerne er imidlertid fortsat uenige om flere emner, herunder spørgsmålet om Den Europæiske Unions Domstols kompetence med hensyn til faktiske omstændigheder, der ligger forud for Det Forenede Kongeriges udtrædelse, håndhævelsen af Domstolens afgørelser efter udtrædelsen og Det Forenede Kongeriges fremtidige mulighed for at gribe ind i sager ved Domstolen.

Med hensyn til **igangværende administrative procedurer i Unionen** har Det Forenede Kongeriges forhandler for nuværende ingen holdning til Unionens holdning om, at alle igangværende administrative overholdelsesprocedurer bør afsluttes med bindende virkning og muligvis resultere i efterfølgende juridiske procedurer.

Hvad angår **spørgsmål vedrørende EU-institutionernes, -agenturernes og -organernes drift** er forhandlerne blevet enige om at:

- en ordning, som nøje afspejler Unionens privilegier og immuniteter, fortsat bør finde anvendelse på aktiviteter, som fandt sted før udtrædelsen, og på nye aktiviteter i Det Forenede Kongerige, der er fastsat i udtrædelsesaftalen
- begge parter fortsat skal sikre overholdelse af tavshedspligten, og

- klassificerede oplysninger og andre dokumenter, som begge parter har indhentet under Det Forenede Kongeriges medlemskab, skal beskyttes på samme måde som før udtrædelsen.

Der er fortsat uenighed om, hvilken rolle Den Europæiske Unions Domstol skal spille med hensyn til at ophæve EU-immuniteter. Mens Det Forenede Kongerige fastholder, at spørgsmålet skal indgå i en bredere diskussion om Domstolens rolle, mener Unionen, at Domstolens medvirken i dette tilfælde adskiller sig fra dens øvrige roller, idet den kan fungere som et muligt tvistbilæggelsesorgan i forbindelse med udtrædelsesaftalen.

Med hensyn til den **generelle forvaltning af udtrædelsesaftalen** er Kommissionen af den opfattelse, at der er behov for en yderligere indsats.

Med Kommissionens "Centrale princippapir om forvaltning" fastsættes Unionens forslag til en fuldstændig og effektiv forvaltningsmekanisme. Om end der har fundet drøftelser sted om bilæggelse af tvister og overvågning af, hvordan udtrædelsesaftalen fungerer, herunder muligheden for at oprette et fælles udvalg, er der fortsat stor uenighed. Mere specifikt har Det Forenede Kongerige gjort det klart, at det er imod at tildele Den Europæiske Unions Domstol en central rolle, mens Kommissionen har understreget behovet for at beskytte Unionens og dens retssystems autonomi, herunder Domstolens rolle, som fremhævet i Det Europæiske Råds retningslinjer af 29. april 2017. Der er behov for yderligere drøftelser om de institutionelle ordninger til fælles forvaltning og overvågning af, at udtrædelsesaftalen fungerer (f.eks. via et fælles udvalg), om det altafgørende spørgsmål om, hvordan det sikres, at begge parter overholder udtrædelsesaftalen, og om hvordan tvister i den forbindelse kan bilægges.

5. Konklusion

På grundlag af ovenstående og forhandlernes fælles rapport såvel som premierminister Theresa Mays tilsagn over for Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, på mødet den 8. december 2017 om Det Forenede Kongeriges godkendelse af den fælles rapport henstiller Kommissionen, at Det Europæiske Råd (artikel 50) konkluderer, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt i første fase af forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Den Europæiske Union, til at forhandlingerne kan fortsætte til anden fase.

Hvis Det Europæiske Råd vurderer, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt i forhandlingerne, bør der udarbejdes en **udtrædelsesaftale** i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union på grundlag af den fælles rapport og resultatet af forhandlingerne om andre spørgsmål i forbindelse med udtrædelsen.

Forhandlingerne bør være afsluttet i efteråret 2018, således at Rådet har god tid til at indgå udtrædelsesaftalen efter godkendelse fra Europa-Parlamentet, og den kan godkendes af Det Forenede Kongerige efter landets egne procedurer inden den 29. marts 2019.

Ifølge retningslinjerne fra 29. april 2017 kan forhandlingerne også tage sigte på at fastlægge **overgangsordninger**, som er i Unionens interesse. Sådanne overgangsordninger vil være baseret på artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union og vil i sagens natur være af begrænset varighed. I løbet af en sådan potentiel overgangsperiode vil gældende EU-lovgivning, dvs. hele EU-rettens korpus, fortsat finde anvendelse i Det Forenede Kongerige. Enhver form for overgangsordning vil kræve, at de eksisterende regulerings-, budget-, tilsyns-, rets- og håndhævelsesinstrumenter og -strukturer i EU anvendes. Hvis Det Europæiske Råd

(artikel 50) anerkender, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt, er Kommissionen klar til øjeblikkeligt at begynde arbejdet på en sådan overgangsordning, som også kan bygge bro til det fremtidige forhold.

Hvis Det Europæiske Råd (artikel 50) beslutter det, er Kommissionen ligeledes klar til at indlede forberedende drøftelser om det **fremtidige forhold** mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige.